

SFS 2000:573

Utkom från trycket
den 26 juni 2000

Lag om ändring i lagen (1994:569) om Sveriges samarbete med de internationella tribunalerna för brott mot internationell humanitär rätt;

utfärdad den 31 maj 2000.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om lagen (1994:569) om Sveriges samarbete med de internationella tribunalerna för brott mot internationell humanitär rätt

dels att 11 och 12 §§ skall upphöra att gälla,

dels att rubriken närmast före 12 § skall utgå,

dels att i 2 § ordet "Utrikesdepartementet" skall bytas ut mot "Justitiedepartementet",

dels att nuvarande 12 a § skall betecknas 11 §,

dels att rubriken närmast före 12 a § skall sättas närmast före nya 11 §,

dels att 9 §, 10 §, nya 11 § och 14 § samt rubriken närmast före 9 § skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas två nya paragrafer, 9 a och 12 §§, av följande lydelse.

Rättslig hjälp

9 § Om inte annat framgår av denna lag lämnas rättslig hjälp på begäran av tribunalerna enligt bestämmelserna i lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål.

9 a § Följande bestämmelser i lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål skall inte tillämpas,

– 2 kap. 2 § om dubbel straffbarhet,

– 2 kap. 14 § om vissa grunder för avslag,

– 2 kap. 15 § om prövning av ansökan och beslut om avslag, och

– 4 kap. 15, 16 och 21 §§ om rättens prövning av kvarstad eller beslag.

Rättslig hjälp som avses i lagen om internationell rättslig hjälp i brottmål får lämnas även om den gärning ansökan avser inte motsvarar brott enligt svensk lag. Om den åklagare eller domstol som handlägger ansökan finner att de förutsättningar eller villkor som enligt 2 kap. 1 § nämnda lag i övrigt gäller beträffande den begärda åtgärden inte är uppfyllda skall ärendet överlämnas till regeringen som beslutar om ansökan skall avslås.

¹ Prop. 1999/2000:61, bet. 1999/2000:JuU19, rskr. 1999/2000:216.

10 § Sedan handläggningen av ett ärende om beslag avslutats skall Riksåklagaren överlämna ärendet till regeringen. I beslag tagen egendom överlämnas till tribunalen efter beslut av regeringen.

Har beslag verkställt, får den som drabbats av åtgärden begära att rätten prövar beslaget. Rätten skall så snart det kan ske hålla förhandling i frågan. Om förhandlingen gäller bestämmelserna i 24 kap. 17 § andra stycket rättegångsbalken.

11 §² Har en svensk medborgare eller en utlänning med hemvist i eller på annat sätt stark anknytning till Sverige av tribunalen dömts till fängelse, kan regeringen besluta att straffet får verkställas i Sverige. Regeringen får i varje enskilt beslut meddela de föreskrifter som behövs för verkställigheten här.

Vid verkställigheten tillämpas 25 § lagen (1972:260) om internationellt samarbete rörande verkställighet av brottmålsdom. Verkställigheten skall upphöra, om tribunalen upplyser att den har beviljat den dömde nåd eller meddelat något annat avgörande som innebär att den utdömda påföljden inte längre får verkställas.

Frågor om villkorlig frigivning prövas av regeringen sedan tribunalen beretts tillfälle att yttra sig. Regeringen får i dessa fall besluta att villkorlig frigivning skall ske vid en senare tidpunkt än som följer av brottsbalken.

I fråga om transport genom Sverige av en person som berövats friheten enligt ett avgörande av tribunalen tillämpas 40 § lagen om internationellt samarbete rörande verkställighet av brottmålsdom.

12 § Företrädare för tribunalen eller den tribunalen utser för att undersöka behandlingen av den som avtjänar straff utdömt av tribunalen, har rätt att besöka den plats där personen är placerad. Den som ansvarar för någon som avtjänar ett sådant straff, skall lämna den som genomför undersökningen det biträde som denne behöver för att kunna fullgöra sina uppgifter.

14 §³ Om tribunalen begär att en åtgärd skall vidtas beträffande den som misstänks eller har åtalats eller dömts för brott, skall denne, om han begär det, biträdas av en offentlig försvarare. I fråga om sådan gäller rättegångsbalkens bestämmelser.

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2000.

På regeringens vägnar

LAILA FREIVALDS

Lena Moore
(Justitiedepartementet)

² Senaste lydelse 1995:1306.

³ Ändringen innebär att andra stycket upphävs.